

[J. M. Pedersen.]

fagene. For mig at se er der ingen tvivl om, at for de fag er en nyordning særlig påkrævet. Der bygges mere i Sverige og Tyskland, hvor en ordning af ikke-faglært arbejdskraft er gennemført. Ser man på de bygninger, der blev opført før vor tid, er der ingen tvivl om, at dengang krævedes der fagfolk til udførelse af arbejdet; det gør der for en stor del naturligvis også nu, men i dag har tidens nye byggematerialer helt forandret arbejdsgangen, og vi går med stærke skridt henimod den tid, da store dele af byggeriet vil blive mere standardiseret, vil blive fremstillet i sektioner på fabrikkerne, og så bliver det mere et spørgsmål om samling af byggekodserne, hvorved husene vil kunne opstilles på langt kortere tid, og af specialarbejdere.

Der har været talt så meget om arbejdsmænd og faglært arbejdskraft og om arbejdsløsheden indenfor de forskellige fag. Jeg husker, at vi i forrige rigsdagssamling behandlede spørgsmålet om understøttelse af arbejdsmændenes arbejdsløhedskasse i en tid, da kassen var blevet tom på grund af den store ledighed blandt arbejdsmændene. Jeg udtalte ved denne lejlighed, at naturligvis skulle de ikke lide nød; der skulle bevilges de fornødne penge til understøttelsen, men dette løste ikke problemet, som kun kunne finde sin rette afgørelse ved en ændring af vort samfund, hvorved de arbejdsløse fik arbejde. Heri lå en kærkommen anledning til netop at yde en indsats, hvorved arbejdsmændene blev sat til at arbejde, så de kunne tjene til livets ophold i stedet for kun at leve af understøttelse. Der tales i det høje ting tit om flytning af arbejdskraften. Her er netop en lejlighed til at flytte arbejdskraften derhen, hvor der er brug for den. Jeg synes, det er et tungt ansvar, de faglærte indenfor byggefagene har påtaget sig ved at lægge hindringer i vejen for, at ufaglærte må opføre huse af blokke af støbte materialer; man har dermed forsinket og fordyret byggeriet, hvilket har været til skade for medlemmer af andre fagforeninger. Mangel på lejligheder giver nemlig manglende bevægelighed på arbejdsmarkedet, og derved formindskes mulighederne for lønforbedringer. Vi rører her ved et alvorligt problem, som må tages med i betragtning, når talen

er om mangel på lejligheder, og som alle i vort samfund bør være med til at løse uden skæven til særinteresser. Vi vil med interesse afvente det resultat, der vil fremkomme af en eventuel udvalgsbehandling.

N. Chr. Christensen: Det ærede medlem hr. Lindberg gjorde opmærksom på et interessant alternativ til de i forslaget omtalte muligheder for at skaffe tilstrækkelig beskæftigelse indenfor de fag, for hvilke man kan påvise mangel på arbejdskraft. Det ærede medlem sagde, at arbejdsgiverne burde animeres til at tage lærlinge, hvilket efterhånden ville gøre det muligt for fagene at få den tilstrækkelige faglige arbejdskraft. Jeg gør det ærede medlem opmærksom på, at indenfor arbejdsgivernes kreds er man i høj grad interesseret i dette spørgsmål. Ikke alene indenfor byggefagene, som jo specielt har været fremdraget i debatten i dag, men også indenfor bogtrykkerfagene er der i øjeblikket mangel på kvalificeret arbejdskraft, fordi hovedstaden suger en stor del af provinsens arbejdskraft herind, idet hovedstadsbladene ikke udanner lærlinge og som følge deraf ikke yder noget kontingent til forøgelsen af den nødvendige arbejdskraft. Man har derfor fra bogtrykkerorganisationernes side ønsket at få slækket den alt for stramme lærlingebestemmelse, sidst under de seneste overenskomstforhandlinger. Men man har hidtil ikke fra arbejdernes side mødt nogen velvilje heroverfor, og derfor interesserer det mig overordentlig, at sekretæren i De samvirkende Fagforbund, det ærede medlem hr. Lindberg, i dag peger på lærlingetilgangen som et middel til at forsyne fagene med den tilstrækkelige faglige arbejdskraft. Jeg vil derfor gerne tillade mig at stille det ærede medlem et spørgsmål, da han nu har erkendt, at der på dette område virkelig foreligger forhold, som bør rettes. Vil det ærede medlem under de overenskomstforhandlinger, der nu forestår, medvirke til at slække på de alt for stramme lærlingebestemmelser?

Hvis det ærede medlem i sin egenskab af sekretær i De samvirkende Fagforbund vil gøre et stykke arbejde her, er der i første omgang nået et resultat, som er af ikke ringe betydning, og man vil vel nok